

ІНОЗЕМНЕ ІНВЕСТУВАННЯ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ У СВІТОВУ ЕКОНОМІКУ

**к.е.н., доц. Ульяницька О.В.,
магістри Даниленко Т.В., Єліференко Л.С.**

Україна, Алчевськ, Донбаський державний технічний університет

The article examines the issues of direct foreign investment under financial globalization, its importance for Ukraine's integration into the world economy.

Економічний розвиток будь-якої країни значною мірою обумовлений рівнем інвестиційної діяльності. В умовах глобальної світової інтеграції особливе місце займає процес прямого іноземного інвестування. За умов ефективного використання прямих іноземних інвестицій уряди багатьох країн змогли стабілізувати свої макроекономічні та мікроекономічні показники, забезпечити вітчизняних підприємців новітніми технологіями та сучасними методами управління, підвищити конкурентоспроможність вітчизняних товарів на внутрішньому та зовнішньому ринках, вирішити соціально-політичні питання. Залучення прямого іноземного капіталу в народногосподарський комплекс України й акумулювання його з вітчизняним дало б змогу вирішити низку економічних проблем та, відповідно, вийти з економічної кризи.

Проблема дослідження прямого іноземного інвестування на сьогодні є досить актуальною. Попри всі вищезазначені здобутки, сьогодні недостатньо вивчені риси, притаманні попереднім та сучасному етапам розвитку інтернаціоналізації господарських процесів і обставин, які необхідно враховувати в практиці залучення прямих іноземних інвестицій в економіку України.

Метою роботи є систематизація теоретико-методологічних засад функціонування прямих іноземних інвестицій в умовах фінансової глобалізації та їхня роль у процесах інтеграції України до світового господарства.

Світовий фінансовий ринок у ході посилення глобалізації економіки набуває всесвітнього характеру. Змінився традиційний склад чинників виробництва. Тепер до них долучилася інформація як могутня і, у багатьох випадках, основна умова вирішення економічних, соціальних і політичних проблем. Світ починає перетворюватися в єдиний ринок. Насамперед, це виражається у значному розширенні міжнародних фінансових ринків і відчутному зростанні обсягів угод на валютному ринку і ринках капіталу. Прогрес в інформаційних і телекомунікаційних технологіях, лібералізація ринків капіталу і розробка нових фінансових інструментів будуть і в

подальшому стимулювати збільшення міжнародних потоків капіталу, що призводить до підвищення ефективності світових фінансових ринків [1, 204].

Інтернаціоналізація світової економіки проявляється в двох основних напрямках – регіоналізації та глобалізації. Матеріальною основою цих процесів можна вважати міжнародний рух іноземних капіталів, зокрема, прямих іноземних інвестицій. Вкладення капіталу в закордонні підприємства, які контролюються інвестором, називаються прямими іноземними інвестиціями (ПІІ) [3, 13].

Приплив ПІІ став одним з головних чинників прискорення розвитку світової економіки. Закордонний досвід наочно свідчить, що в перехідний період інвестиції стають найважливішим чинником не тільки реконструкції і відновлення, але й створення нових виробництв і підприємств. Тому залучення й використання іноземного капіталу в економіці України представляється істотною закономірністю інвестиційного процесу на сучасному етапі. При цьому залучення іноземних інвестицій повинне здійснюватися на основі принципів соціально-економічної ефективності, екологічної та економічної безпеки, взаємовигідності й підтримки пріоритетності державної структурної й відтворювальної політики.

Опираючись на ці принципи, варто визначити критерії правильного вибору оптимальних форм інвестиційної діяльності. До цих критеріїв відносяться:

- сфера діяльності й вид продукції;
- масштаби проекту;
- стратегічна мета залучення [4, 23].

Вивчення достоїнств і недоліків існуючих форм залучення іноземних інвестицій показує, що найбільш прийнятними можна вважати прямі інвестиції, тому що вони характеризуються наявністю довгострокових інтересів інвестора в господарстві приймаючої країни й обумовлюють більшу вигоду порівняно із зовнішніми позиками [1, 204].

Під стимулюванням прямих іноземних інвестицій у широкому сенсі слова можна розуміти процес створення максимально сприятливих умов, гарантій і стимулів для їхнього широкого залучення в економіку країни. У цей час це завдання стало ключовим і вимагає вироблення нових підходів і механізмів для свого рішення. Стимулювання прямих іноземних інвестицій забезпечується, на нашу думку, здійсненням заходів, спрямованих на вдосконалення фінансово-кредитних, податкових важелів та стимулів, а також такими не фінансовими методами, як загальна оптимізація ринкової інфраструктури, що забезпечує нормальне функціонування іноземного капіталу. Це забезпечення необхідними чинниками виробництва, інформацією, різними

комунікаціями, службами управління, транспортом, поліпшення банківського обслуговування тощо.

Отже, прямі іноземні інвестиції виступають важливою умовою здійснення структурної перебудови національної економіки, забезпечення технічного прогресу, збільшення показників господарської діяльності підприємства. ПІІ мають велике значення для економіки країни, тому що вони забезпечують ефективну інтеграцію національної економіки у світову завдяки виробничій і науково-технічній кооперації, є джерелом капіталовкладень у формі сучасних засобів виробництва, збільшують продуктивність праці, залучають вітчизняних підприємств до використання передового досвіду, сприяють розширенню інновацій, підвищують добробут населення країни.

Перелік посилань:

1 Бойко А.В. Прямі іноземні інвестиції як фактор підвищення національної конкурентоспроможності // *Творча спадщина Й.А. Шумпетера та трансформація сучасної економіки України*. – Чернівці, 2003. – с.203-210.

2 Горбачова О.М. Проблеми залучення прямих іноземних інвестицій в Україну // *Проблеми інформатизації та управління*. – Вип.. 7. – К., 2003. – с. 118 – 121.

3 Солдатенко В.В. Теоретико-методологічні основи прямого іноземного інвестування в системі сучасного економічного знання // *Економіка та держава*. – 2004. - №11. – С. 12-18.

4 Солдатенко В.В. Теоретико-методологічні основи прямого іноземного інвестування в системі сучасного економічного знання // *Інвестиції: практика та досвід*. – 2004. - №20. – С. 20 – 29.